

DAGSINS MEINING

Lemjandi tap – ein góður lærari

Norski arbeðaraflokkurin var fyri einum lemjandi ósigri á valinum mánadagin. Víst gekk Sosialistiski Vinstriflokkurin fram, men hann gekk ikki líka nógv fram, sum Arbeðaraflokkurin fór aftur, so tilsamans er vinstrivongurin í norskum politikki viknaður munandi. Í hvussu so so mikið nógv, at hann hevur ikki parlamentariska grundarlagið undir eini stjórnuttan stuðul frá miðflokkinum, Senterflokkinum.

Saman við Sosialistiska Vinstraflokkinum vann tann konservativi flokkurin, Høgi-lokkurin, valið mánadagin. Afturímóti fekk tann miðsøkjandi Kristiligi Fólkaflokkurin aftur, og tann hørsinnaði Framburðsflokkurin helt nøkurlunda støðu sína. Tað var væntandi, at Høgri-flokkurin fór at vina valið, eftir at flokkurin hevur verið í einum alldudali í eini 10 ár. Fleiri formenn hava roynt seg, men tað er ikki eydnast fyrr enn nú at reisa flokkin aftur.

Hóast tapara og sigursharrar er ikki lætt at skipa stjórn í Noregi. Miðflokkarnir, og serliga Kristiligi Fólkaflokkurin, avgera, um Noreg fær eina mið-høgrastjórn ella eina mið-vinstrastjórn. Spurningurin er, um formaðurin í Kristiliga Fólkaflokkin, Kjell Magne Bondevik,vil skapa eitt betri vælferð-arsamfelag saman við Jens Stoltenberg í Arbeðaraflokkinum og Kristin Halvorsen úr Sosialistiska Vinstraflokkinum, ella saman við Jan Pedersen úr Høgra-flokkinum.

Eitt betri vælferðarsamfelag tykjast allir flokkar at vera samdir um. Og her er helst orsøkin til lagnavalið hjá Arbeðaraflokkinum. Hann hevur ikki tikið ynskið hjá norska fólkinum um at brúka meiri pening til heilsu-, almanna og skúlamál í álvara. Flokkurin hevur hugsað ov nógv um ein varnan figgjar- og búskaparpolitikk fyri ikki at hita búskapin ov nógv upp, enn vælferðina hjá fólki. Hetta skilur fólkið ikki, tí Noreg eigur nógvan pening, einar 500 milliardir í oljugrunnum. Sjálvt Høgri-flokkurin hevur sett fyri at brúka meiri pening til skúla- og útbúgvingarmál.

Valið hjá Arbeðaraflokkinum er tað ringasta síðani í 1927, og ósigurin er kanska eina lærari hjá øðrum javnaðarflokkum, sum viðhvørt tykjast at gloyma upprunan, tað vanligja fólkið, løntakaran, fólkið í tí lokala og menniskjaliga útjaðaranum. Hetta er í øllum førum nakað, Javnaðarflokkurin eigur at hugsa um, nú hann hevur landsfund og skal stinga út í kortið eina nýggja virkissskrá. Tað skuldi ikki verið torført, tá vit vita, -at 500 fólk biða eftir at sleppa inn á ellis- og røktarheim, -at skúlin er afturrúrsigldur, -at 40 sálarveik ikki hava ein bústað, -at Landssjúkrahúsið er fullkomiliga niðurslitið, -at vit ongan íbúðapolitikk hava og vanligir løntakarar ikki hava ráð at seta fót undir egid borð í hovudsstaðnum o.s.fr.

Socialurin

Sosialurin

Sosialurin
Stovnaður: 1927
Ábyrgdarblaðstjóri:
Jan Müller jan@socialurin.fo
Blaðstjóri:
Eiríkur Lindenskov eirur@socialurin.fo
Tíðindaleiðari:
Jústinus Eldesgaard justinus@socialurin.fo
Marknaðardeild: lysing@socialurin.fo
Jonhard Hammer jonhard@socialurin.fo
Gudny Langgaard gudny@socialurin.fo
Finnbjørg Nattestad finnbjorg@socialurin.fo
Anja Weihe anja@socialurin.fo
Blaðfólk:
Áki Bertholdsen aki@socialurin.fo
Eyðun Klakstein eydun@socialurin.fo
John Johannessen john@socialurin.fo
Edvard Joensen edvard@socialurin.fo
Turið Kjølbro turid@socialurin.fo

Stefan í Skorini stefan@socialurin.fo
Heri á Rógvi heri@socialurin.fo
Ítróttur:
Jákup Mørk jakup@socialurin.fo
Myndamenn:
Jens Kristian Vang jensk@socialurin.fo
Álvur Haraldsen alvur@socialurin.fo
Sosialurin í Norðoyggjum:
Postsmoga 231
Nólsoyar Pálsgøta 1
700 Klaksvík
tel. 458686 fax 458687
e-post: klaksvik@socialurin.fo
Uppseting/prent:
Uppseting: Hestprent
Prent: Prentmiðstöðin
Útgevari:
Sp/f Sosialurin

VIÐMERKINGAR

Áheitan á allar limir Javnaðarfloksins

Føroya Javnaðarflokkur

Komandi friggjakvøld verður landsfundur Javnaðarfloksins settur í skúla-auluni í Vetsmanna

og heldur fram leygardagin.

Nú tvey val standa fyri durum, har serliga løgtingsvalið kann fáa alstóran týðning fyri framtíð okkara, fer flokkurin á landsfundinum at leggja fram uppskot til politiska inni-

haldið fyri komandi valskeiðið.

Tí er tað av stórum týðningi, at limir floksins mæta fjølmentir og bera sína hugsanir fram.

Javnaðarflokkurin er tín flokkur, og tú hevur tín

sjálvsagða rætt til at ávirka floksins politikk, og er landsfundurin besta høvið til at gera júst tína ávirkan galdandi.

Møtið tí fjølmentir. Tykkara áhugi er floksins styrki.

VIÐMERKINGAR

Óndskapurin hevur orðið

Jóanes N. Dalsgaard

Týsdagin 11. september 2001 tók óndskapurin orðið. Og tað so hart, at tað hoyrdist um allan heim. Henda sama morgun fóru fólk í túsundatali til arbeiðis, uttan minsta gruna um, at dagurin, sum biðaði, skuldi gerast teirra seinasti her á fold. Fólk í túsundatali eru deyð, fleiri ferðir so nógv hava fingið mein, og hugsa vit um hvussu nógv eru meint rakt tosa vit um fólk í milliónatali. Ræðuleikin er so stórur, at hann er ikki til at fata. Og tað í sær sjálvum, kundi verið ein góð undanførsla, fyri at lata vera við at royna at fata. Tað er so nógv lættari at uppfinna einføld svar uppá truplar spurningar, enn tað er at royna at fata tað trupla. At fata, ikki

og hjá samfelagnum. At fata tað ófatiliga krevvur harafturat, at vit seta spurnartekin við grundarlagið undir tí fatiliga. Tá tað ófatliga er hent, ber ikki til bara at siga, at tað er ófatligt, og tí lata vera við at fata at tað er hent. Tað hevði verið at krógva seg fyri veruleikanum. Og skulu vit halda fram við at liva, so nýðast vit onkursvegna at koma til sættis við veruleikan, soleiðis sum hann sær út.

Í dag er veruleikin grummur at síggja til.

Nógv grummari enn ein ungur maður sum eg, havi upplivað fyrr. Men tey, sum eru komin uppí árin, hava áður uppliva, hvussu grummur veruleikin kann vera. Eldri fólk í dag minnast tíðina eftir seinna heimsbardaga, tá tann ófatiligi nasistiski óndskapurin bara spakuliga læt seg fata, ígjøgnum eina ræðuliga og pinufulla uppgerð við eina trygga og fjálga í-mynd av tí góða í menniskjanum. Bara við at fata, og koma til sættis við, at óndskapurin býr í okkum øllum, bar til at fata nasistisku ræðuleikarnar áðrenn og undir seinna heimsbardaga. Tað er óndskapurin í okkum øllum, sum fær okkum at lata eygumi aftur fyri óndskapinum í okkum øllum. Tí óndskapurin trívist best í okkum, tá vit ikki eru varð við hann. Tí er tað bert í teirri løtu at vit varnast óndskapin í okkum sjálvum, at vit kunnu temja ella

tálma hann, og í staðin royna at gera tað góða. At náa hesum málið krevvur eitt stórt stríð. At gera tað góða er eitt stórt og áhaldandi persónligt stríð, sum má stríðast úti ímillum onnur menniskju. At gera tað góða krevvur, at vit persónliga taka støðu, at vit støðugt hugsa um okkara persónligu støðu, og at vit virka í samsvari við hesa persónligu støðu. Bara við at gera tað góða kunnu vit halda óndskapinum frá lívinum.

Óndskapur er at lata standa til. Óndskapurin fær orðið, tá vit gevast við at ivast í okkara egna fullkominleika. Tann óndasta gerðin er at kasta ábyrgdina frá sær, at lata onnur hugsa fyri seg. Menniskjan verður ónd, tá hon velur at verða eitt amboð hjá øðrum. Menniskjan verður ónd, tá hon velur at geva seg yvir til sín egna óndskap.

Tí eru tað ónd menniskju, sum standa aftanfyri

og sum hava framt yvirgangsátóknirnar í USA. Tað eru ónd menniskju, sum hava frásagt sær rættin at vera roknað sum menniskju. Tað eru ónd menniskju, sum ikki taka ábyrgdina av sjálvi at vera menniskju. Tað eru ónd menniskju, sum royna at vinna persónlig mál, við at týna onnur menniskju. Tað eru ónd menniskju, sum lata standa til.

Óndskapurin stendur spillnakin og ræðuligur á at líta á Manhattan. Í týndum mannalívum og syndraðum mannalagnum er óndskapurin her, so víðfevndur og harðrendur, sum sjálvdan

áður í heimssøguni. Men

uttan óndar einstaklingar, var eingin sorgarleikur á hesum sinnið. Talið á deyð-ónd, tá hon velur at verða eitt amboð hjá øðrum. Menniskjan verður ónd, tá hon velur at geva seg yvir til sín egna óndskap. Tí eru tað ónd menniskju, sum standa aftanfyri

Amerada Hess undir boring

TÍÐINDASKRIV FRÁ OLJUMÁLASTYRNING 12. september 2001

Seinnapartin hevur

Oljumálastýrið latið Amerada Hess (Faroes) Limited góðkenning at fara undir leitiboring eftir olju á føroyska landgrunninum.

Tað er boripallurin Sovereign Explorer, ið skal standa fyri boringini hjá Amerada Hess (Faroes) Limited. Sovereign Explorer arbeidir í løtuni við at læsa brunnin, sum er boraður fyri Statoil samtakið, og væntandi verður hetta arbeðið liðugt um nakrar dagar.

Amerada Hess (Faroes) Limited er fyrirstøðufelag í sam-takinum Faroes Partner-ship, ið umframt Amerda Hess fevnir um British Gas, DONG og Atlantic Petroleum.

Faroes Partnership eigur loyvi nummar 001, sum fevnir um eitt øki í ein landsynning úr

Føroyum uppat land-grunsmarkinum millum Føroyar og Bretland. Brunnurin verður boraður á 4° 54' 58.65"V og 60° 22'27.9" N. Havdýpið á staðnum er umleið 950 metrar.

Boringin hjá Amerada Hess, ið er mett at taka 2 — 3 mánaðar, verður seinasta leitiboringin á føroyska landgrunnin-um í ár. Boriskipið West Navion borar framhald-andi fyri BP á loyvi nr. 004.

Tvær kvinnur og list

Tann 15. sept. 2001 kl.

14.00, letur upp lista-framsýning í Smiðjuni í Litlúvik. Tað eru tær báðar, Inge Nepper Bakmann og Vigdis Sigmundsdóttir, sum sýna fram málningar, klippmyndir og keramik.

Inger Nepper Bakmann er fødd í 1939 og upp-vaksin uttanfyri Randers. Aftaná sína sjúkрасуstraút-búgving, og seinni heilsu-systir, tók hon eisini prógv sum sosialráðgevi. Fyri umleið 25 árum síðani flytti hon saman við familju síni til Norðurrjýlland.

Sum málarí og keramik-ari er hon autodidakt, men hevur verið á nógvum skeiðum ymisk støð, mill-um annað á Kunst-akademiet í Árhus og á Internationala Ceramic Center við Skalskør.

Íblásturin fær hon frá sínum nógvu ferðum úti í verðini sum ger, bæði vegna arbeiði og sum privatúr persónur. Inga hevur altíð blýant og tekni-blokk við á slíkum ferðum. Eisini fær hon íblástur frá sínum heimliga umhvørvi, har hon býr tætt við sjógvin og við stórum viddum,

beint við Vesturhavið.

Inga arbeidir eisini nógv við leiri, hetta hevur fascin-erað hana líka síðani hon var barn.

Inga hevur útstilla í Kulteruhuset í Randers, í fleiri bankum og sparikass-um í Danmark, Í Majdal Kirke í Holstebro, Galleri KC Fjerritslev, Galleri 1678 í Brovst og verið við á ólavsókuframsýning í Norðurlandahúsinum í Fø-oyum.

Vígdis Sigmundsdóttir hevur fingist við list í mong ár.

Hon hevur verið við á ólavsókuframsýningum í eini 30 ár, haft framsýn-ingar í Smiðjuni í Litlúvik fleiri ferðir, separat ella saman við øðrum. Somu-leiðis á torginum í SMS og Lions Club Eysturoy og í Havn, hevur hon ofta verið við.

Í Danmark hevur Vígdis útstilla í Kulturnuset og Væststed's Galleriet í Randers og í Føroya-húsinum í Keyptmannahavn tvær ferðir.

Í 1999 stóð hon fyri Pinkuframsýningini á Stykkinum, saman við 20

øðrum luttakarum, nógv fólk vitjaðu framsýningina.

Seinasta framsýningin hjá Vígdis, var í januar mánað í ár, har hon hevði separata framsýning í Galleri Sct. Gertrud í Keyptmannahanv, framsýn-ingin var væl vitjað, seldar vóru mllum annað trý av hennara klipp-myndum til A. P. Møller

Vígdis hevur í nógv ár fingist við at gera pappírsklipp, hon ger nógv burtur úr perspektivinum, kompositiόν, og henni dæmar væl, tá sólin gevur henni ljós og skugga at arbeiða við.

Vígdis hevur gjørt plak-atir og postkort av klipp-um og hava tey verið sera væl umtókt og væl móttikin í sölubúðunum kring land-ið.

Íblásturin fær hon frá størleikanum í okkara vøkru føroysku náttúru.

Inga og Vígdis kennast frá teirri tíð saman, tá tær vóru sjúkрасуstranæmingar í Randers, seinast í 50´árunum.

Í frítíðini gingu tær tá á ymiskum listarligum skeið-um saman, eitt nú at